

[Elisabeth Bruun Olesen]

er enige i det udgangspunkt, man har, er vi revolutionsromantikere.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg har vist ikke kaldt fru Elisabeth Bruun Olesens argumentation for hverken revolutionær eller romantisk. Jeg har sagt, at den var konservativ, for den er konservativ. Den ønsker at bevare forholdene, som de nu engang er her i landet, indtil det øjeblik, hvor lønmodtagerne – jeg citerer fru Elisabeth Bruun Olesen – »griber magten«. Hvordan og hvorledes ved jeg godt at der er meget forskellig opfattelse af, men indtil da må vi ikke lave om. Men, siger fru Elisabeth Bruun Olesen, vi vil da gerne diskutere investeringspolitik, erhvervs politik osv. osv.

Hvor er egentlig forskellen i forhold til arbejdsministeren? Arbejdsministeren siger også, at tingene er, som de er, og det skal de blive ved med at være; måske kan de ændres ad frivillighedens vej, men vi skal i hvert fald ikke herindefra hidføre nogen demokratisering af erhvervslivet. Alle kender arbejdsministerens indstilling: han vil gerne diskutere investeringspolitik og erhvervs politik og mange andre ting.

Det, der forbinder arbejdsministeren og fru Elisabeth Bruun Olesen, er, at man ikke ønsker at tage springet ud på de halvfjerdstyve favne og vove at indføre folkestyrets principper i det økonomiske liv.

Steffensen (KrF):

Det var i og for sig en interessant ordveksling mellem fru Elisabeth Bruun Olesen og hr. Svend Auken, men jeg synes nu nok, at der er noget, de begge to misforstår.

Jeg vil sige til fru Elisabeth Bruun Olesen, at det var klar tale, at VS i hvert fald ikke ønsker nogen solidaritet mellem arbejderne og virksomheden. Det synes jeg er værd at bemærke, for alle andre partier her i folketinget ønsker det opbygget på en sådan måde, at man står sammen om at udbygge virksomheden og at få forholdene i virksomheden gjort så retfærdige som muligt.

Jeg har nu ikke opfattet arbejdsministerens tale her i dag, som hr. Svend Auken har gjort det, nemlig således, at ministeren har afvist enhver form for diskussion om at nå frem til en bedre facon end den, vi har i dag. Jeg

mener, at arbejdsministeren sagde – det var i slutningen af ministerens tale – at når dette embedsmandsudvalg var færdigt, så var arbejdsministeren også rede til at se på, hvordan man kunne komme videre med de tanker, som er fremlagt i dag, specielt knyttet til det radikale venstres forslag.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge arbejdsministeren, om han kan oplyse noget om, hvornår dette embedsmandsudvalg vil kunne fremkomme med et resultat, som kan forelægges folketingets partier.

Kristeligt folkeparti har gang på gang påpeget, at vi efter vores opfattelse ikke kan fortsætte en stram indkomstpolitik med løntilbageholdenhed, uden at vi samtidig politisk medvirker til, at overskudsdelingen og dermed spredningen af ejendomsretten ikke hindres af en uhensigtsmæssig lovgivning. Vi ønsker primært frivillig overskudsdeling, idet vi tror, at man på de enkelte virksomheder kan finde frem til de løsninger, som er de bedste. Erfaringen viser, at de mange frivillige OD-ordninger, som er etableret rundt i landet, er meget forskellige, men de har det tilfælles, at de sikrer såvel arbejdspladserne som de små og store virksomheders stabilitet.

Derfor er vi meget tiltalt af det radikale venstres forslag i dag. Vi synes, det er udmærket, at vi får anledning til her i folketinget at drøfte tingene nok en gang. Jeg har opfattet debatten sådan, at vi er kommet længere i forståelsen af hinandens synspunkter, end vi nogen sinde tidligere har været, og det synes jeg er positivt.

Samtidig er det således, at erhvervsfolk – jeg kunne nævne formanden for ØKs bestyrelse, Tage Wøldike Schmith, og direktør Karl-Johan Levinsen fra Skandinavisk Tobakskompagni – bare for at tage et par stykker – og vigtige økonomer og bankfolk, eksempelvis vores nationalbankdirektør og formanden for Sparekasseforeningens bestyrelse, Peder Elkjær, har udtalt sig i retning af, at det er nødvendigt at se på en OD-ordning for at få styr på landets økonomi.

Efter vores opfattelse er det nødvendigt fortsat at føre en stram økonomisk politik og også en stram indkomstpolitik, men vi anerkender, at dette kan man ikke fastholde i længden uden at komme lønmodtagerne i møde med en afbalanceret OD-ordning. Og her er vi som sagt mest tiltalt af det radikale venstres forslag, som det ligger i dag. Vi synes,